

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 listopada 2016 roku

Pozwem z dnia 15 marca 2016 roku (data nadania w urzędzie pocztowym, k. 56v.) Powód G. M. (1), reprezentowany przez radcę prawnego, wniósł o ustalenie, że między nim a Pozwanym (...) S.A. w W. nie istnieje stosunek zobowiązaniowy mający swoją podstawę w dwóch umowach o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartych w dniu 08 sierpnia 2011 roku z (...) Sp. z o.o. (obecnie (...) S.A.) przez osobę posługującą się danymi Powoda. Jednocześnie wniósł o zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych.

W uzasadnieniu podano, iż w dniu 08 sierpnia 2011 roku nieznany sprawca, posługując się danymi powoda i podrabiając jego podpis, zawarł z poprzednikiem prawnym pozwanego dwie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych obejmujące zakup telefonu komórkowego oraz notebook'a. Wprawdzie Powód zawiadomił o możliwości popełnienia przestępstwa, wszczęto dochodzenie pod nadzorem Prokuratury Rejonowej w Zabrzu, lecz w związku z niewykryciem sprawcy postanowieniem z dnia 18 stycznia 2013 roku dochodzenie zostało umorzone. Jednakże w toku postępowania ustalono, że umowy zostały zawarte przez osobę, która posłużyła się danymi powoda i podrobiła jego podpis. -Powód 17-10-2011r poinformował (...) sp. z o.o. o tym, że nie zawierał umów z dnia 08-0-2011r, złożył w tym przedmiocie wymagane oświadczenie i poprosił o przesłanie kopii umów podpisanych z użyciem jego danych. (...) Centertel dwukrotnie odmówiła powodowi przesłania kopii umów. Mimo wymiany korespondencji wierzytelność na mocy umowy z dnia 02-04-2012r została zbyta na rzecz (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny. Ww. fundusz wezwał powoda do zapłaty, a następnie złożył pozew, na podstawie którego w dniu 29-06-2012r został wydany nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, sygn. VI Nc-e 941892/12. Po wymianie korespondencji i złożeniu sprzeciwu od nakazu zapłaty ww. fundusz zaprzestał windykacji ww. należności, a postępowanie zostało umorzone. Pozwany ponownie zbył rzekomą wierzytelność wynikającą z umów tym razem na rzecz E. D. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.. Nowy fundusz wniósł pozew wobec pozwanego o zapłatę należności wynikających z umów z dnia 08-08-2011r, wystawiono w dniu 21-01-2014r ponownie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, Powód ponownie złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, a w rezultacie postępowanie zostało umorzone. W grudniu 2015 roku Powód po raz kolejny otrzymał wezwanie do zapłaty dotyczące należności z ww. umów od spółki działającej na zlecenie E. (...). Powód wytoczył przedmiotowe powództwo chcąc definitywnie przesądzić kwestię nieistnienia zobowiązania między stronami, tak aby zapobiec dalszemu kierowaniu do powoda oczywiście bezpodstawnych roszczeń. Zaznaczył, że Pozwany działając jako (...) S.A. przejął (...) sp. z o.o. Powód podkreślił, że jego interesem prawnym powództwa jest możliwość zakończenia sporu istniejącego oraz zapobiegnięcie ewentualnym roszczeniom Pozwanego albo podmiotu któremu Pozwany zbył wierzytelność mogącym powstać w przyszłości. Chodzi o usunięcie stanu niepewności co do tego czy istnieje między stronami stosunek zobowiązaniowy wynikający z umów z dnia 08 sierpnia 2011 roku. Według Powoda nie przysługują mu inne środki prawne, które służyłyby ochronie jego wskazanego interesu. (pозew, k. 2-7)

W odpowiedzi na pozew z dnia 12 września 2016 roku pozwany (...) S.A. w W., reprezentowany przez radcę prawnego, wniósł o oddalenie powództwa w całości i orzeczenie o kosztach procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany podniósł zarzut braku interesu prawnego powoda w wytoczeniu przedmiotowego żądania. Podkreślił, że pozwana spółka wskazywała powodowi, że do chwili rozstrzygnięcia kwestii prawdziwości podpisów przez prokuraturę, nie może usunąć danych powoda ze swych systemów. Ustalenie tego, że podpis złożony pod przedmiotowymi umowami nie należał do powoda, mimo niewykrycia sprawcy, jest wystarczający do usunięcia jego danych z systemów pozwanej. Podkreślił, że pozwana wycofała sprawę z zewnętrznych agencji windykacyjnych i nie uważa powoda za swojego dłużnika ze spornych umów. (odpowiedź na pozew, k. 64-65)

W replice na powyższe stanowisko z dnia 21 września 2016 roku powód podkreślił, że pozwany przyznał, że nie istnieje pomiędzy stronami stosunek zobowiązaniowy wskazany w żądaniu pozwu, co w jego ocenie można potraktować

jako uznanie powództwa. Według powoda posiada on interes prawny, o którym mowa w przepisie art. 189 k.p.c., gdyż skutek jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego zapewni ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości. Powód oznajmił, że pozwany pomimo otrzymania postanowienia o umorzeniu dochodzenia, z którego wynikało, że powód nie zawarł z pozwanym umów z dnia 08 sierpnia 2011 roku, dwukrotnie dokonał cesji rzekomej wierzytelności celem ich windykacji. Dopiero po otrzymaniu pozwu w niniejszej sprawie pozwany zadeklarował zaniechanie działań windykacyjnych względem powoda, co według powoda nie jest wystarczające. (replika powoda, k. 85-86)

Na rozprawie w dniu 05 października 2016 roku pełnomocnik pozwanego oświadczył, że strona pozwana nie kwestionuje tego, że powód nie jest jej dłużnikiem, nie podpisał umów z dnia 08 sierpnia 2011 roku. Przyznał, że okoliczność podpisania przez stronę pozwaną dwóch cesji rzekomych wierzytelności była błędem pozwanego. Do zamknięcia rozprawy strony podtrzymały swoje stanowiska. (protokół rozprawy, k. 82-83)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 08 sierpnia 2011 roku zostały podpisane umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o numerach: (...). (...) [(...), numer konta 1. (...)] i (...). (...) [(...), numer konta 1. (...)] przez przedstawicieli (...) sp. z o.o. w W. jako (...) oraz nieznanego sprawcę jako (...). (...) wykorzystując numer dowodu osobistego i numer PESEL G. M. (1) podpisał się jako G. B.. Ekspertyza kryminalistyczna wykluczyła to, że osobą podpisującą ww. umowy był G. M. (1). W wyniku podpisania tych umów nieznanemu sprawcy dokonał zaboru telefonu komórkowego marki S. (...) G. A. oraz Notebook Samsung NC 110 3G odbierając ww. przedmioty dostarczone przez firmę kurierską na podany adres jako ich rzekomy nabywca. (opinia biegłego sądowego z zakresu kryminalistycznych badań dokumentów)

Niedługo po tym G. M. (1) został wezwany do realizowania opłat abonamentowych. W obliczu zakwestionowania podpisywania przedmiotowych umów, pismem z dnia 26 października 2011 roku (...) sp. z o.o. poinformował G. M. (1), że jego dane widnieją w bazie Abonentów na kontach 1. (...) oraz 1. (...), że obie umowy zostały podpisane 08-08-2011r, ale można mniemać, że czynność podpisania umów przeprowadzono przy wykorzystaniu dokumentów tożsamości, np. o ich kradzieży lub zagubieniu. Stwierdził ponadto, że oczekuje od osoby poszkodowanej, żeby złożyła oświadczenie, że nie kupowała telefonu i nie zawierała Umowy. (pismo pozwanego z dn. 26-10-2011r, k. 22)

W dniu 25 listopada 2011 roku, odpowiadając na pismo ww. (...) Centertel, G. M. (1) oświadczył, że w dniu 08 sierpnia 2011 roku nie podpisywał żadnej umowy o świadczenie usług, ani nie dokonał zakupu telefonu. Ponownie zwrócił się z prośbą o przesłanie kopii umowy, którą rzekomo podpisywał. (pismo powoda z dn. 25-11-2011r, k. 21)

Pismem z dnia 29 listopada 2011 roku (...) sp. z o.o. wyjaśnił G. M. (1), iż sprawa aktywacji kontraktu może zostać przekazana do Prokuratury zarówno przez Operatora, jak i przez Klienta. W zależności od treści wydanego wyroku zostaną podjęte dalsze działania, natomiast kopia umowy nie zostanie mu przesłana ze względu na konieczność przestrzegania tajemnicy telekomunikacyjnej, umowa pozostanie jako dowód w sprawie i na wniosek zostanie udostępniona właściwym organom ścigania. (pismo pozwanego z dn. 29-11-2011, k. 23)

Pismem datowanym na dzień 04 maja 2012 roku (...) sp. z o.o. zawiadomiła G. M. (1) o tym, że z dniem 25 kwietnia 2012 roku dokonała cesji na rzecz (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. przysługującej wobec niego wierzytelności wraz z prawem do naliczania odsetek. W tym samym dniu (...) 1 (...) wygenerowało wezwanie G. M. (1) do zapłaty kwoty 1.864,92 zł w terminie do dnia 11 maja 2012 roku na określony rachunek bankowy, zastrzegając możliwość wszczęcia postępowania sądowego w przypadku unikania płatności. W dniu 07 maja 2012 roku ponownie wezwano G. M. (1) do zapłaty należności. (zawiadomienie o cesji z dn. 25-04-2012r, k. 25, wezwanie do zapłaty z dn. 04-05-2012r, k. 26, wezwanie do zapłaty z dn. 07-05-2012r, k. 27)

W dniu 31 maja 2012 roku profesjonalny pełnomocnik (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W. złożył pozew elektroniczny do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego z żądaniem wydania wobec G. M. (1) nakazu zapłaty na rzecz

funduszu kwoty 1.880,58 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 31 maja 2012 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu na kwotę 630,00 zł. Nakaz Zapłaty został wydany zgodnie z żądaniem pozwu w dniu 29 czerwca 2012 roku w sprawie o sygn. VI Nc-e 941892/12. Pismem z dnia 04 lipca 2012 roku G. M. (1) jest ponownie wzywany do zapłaty długu wówczas już w wysokości 2.533,35 zł. (pozew w (...) z dn. 31-05-2012r, k. 28-30, nakaz zapłaty z dn. 29-06-2012r, k. 31)

Dopiero w dniu 07 lutego 2013 roku G. M. (1) skutecznie złożył sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. VI Nc-e 941892/12, co skutkowało utratę mocy rzeczzonego nakazu zapłaty i spowodowało wydanie w dniu 06 marca 2013 roku postanowienia w przedmiocie przekazania sprawy do właściwego miejscowo Sądu Rejonowego w Zabrzu. Natomiast postanowieniem z dnia 21 czerwca 2013 roku wydanym przez Sąd Rejonowy w Zabrzu w tejże sprawie, której nadano sygnaturę VIII C 668/13, postępowanie zostało umorzone, albowiem (...) 1 (...) nie uzupełnił braków formalnych pozwu (postanowienie z dn. 06-03-2013r o przekazaniu sprawy, k. 34, postanowienie z dn. 21-06-2013r, k. 35).

W międzyczasie, wobec złożonego przez G. M. (1) zawiadomienia o popełnionym przestępstwie, w dniu 06 czerwca 2012 roku funkcjonariusz policji Komisariatu Policji IV w Z. wszczął dochodzenie o przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k. [...] pod nadzorem Prokuratury Rejonowej w Zabrzu [3 Ds. 505/12]. (postanowienie z dn.06-06-2012r, k. 17)

(...) sp. z o.o. – w nawiązaniu do korespondencji prowadzonej z G. M. (1) - pismem z dnia 13 czerwca 2012 roku wyjaśnia mu, iż dokumenty o jakie się zwraca zostaną przekazane wyłącznie organom ścigania. (pismo pozwanego z dn. 13-06-2012r, k. 24)

Pismem z dnia 04 lipca 2012 roku (...) sp. z o.o. Centrum Operacyjne w B., w nawiązaniu do nakazu zapłaty wystawionego w sprawie o sygnaturze VI Nc-e 941892/12, kieruje wobec G. M. (1) wezwanie do zapłaty długu wówczas już w wysokości 2.533,35 zł. Zaś pismem z dnia 07 sierpnia 2012 roku G. M. (1) oświadcza, że nie jest dłużnikiem firmy (...), nie dokonał zakupu przedmiotu sporu na kwotę 2.533,35 zł, a w tej sprawie zostało zgłoszone zawiadomienie o oszustwie. (wezwanie do zapłaty z dn. 04-07-2012r, k. 32, odpowiedź powoda z dn. 07-08- (...), k. 33)

W sierpniu 2012 roku Prokuratura Rejonowa w Zabrzu przekazała akta sprawy o sygn. 3 Ds. 505/12 w sprawie wyłudzenia na szkodę (...) sp. z o.o. do właściwej miejscowo Prokuratury Rejonowej w Sosnowcu. (informacja o przekazaniu akt sprawy do właściwej miejscowo Prokuratury, k. 18)

Postanowieniem z dnia 18 stycznia 2013 roku Prokurator Prokuratury Rejonowej Sosnowiec-Północ umorzył postępowanie w sprawie m.in. doprowadzenia (...) sp. z o.o. przez nieznanego sprawcę posługującego się danymi G. M. (1), działającego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.864,92 zł w dniu 08 sierpnia 2011 roku w S., który za pomocą wprowadzenia w błąd pracownika (...) sp. z o.o. co do swojej tożsamości zawarł dwie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z (...) sp. z o.o. w W. na zakup telefonu komórkowego marki S. (...) G. A. oraz Notebook Samsung NC 110 3G odbierając ww. przedmioty dostarczone przez firmę kurierską na podany adres podrabiając jednocześnie podpis G. M. (1) na przedmiotowych umowach, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. (postanowienie o umorzeniu, k. 19-20)

Następnie uprawnionym do rzekomych wierzytelności wobec G. M. (1) stał się easyDEBT Niestandardowy Fundusz Inwestycyjny Zamknięty, zarządzany przez (...) Finanse Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. w W., który to fundusz w dniu 31 października 2013 roku ponownie wniósł do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego pozew przeciwko G. M. (1) żądając zapłaty z tego samego tytułu. W dniu 21 stycznia 2014 roku w sprawie tej został wydany nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, a postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził skuteczne wniesienie przez G. M. (1) sprzeciwu od nakazu zapłaty, wobec czego przekazał rozpoznanie sprawy właściwemu miejscowo Sądowi Rejonowemu w Zabrzu. Sąd ten wobec nienależytego uzupełnienia braków formalnych pozwu umorzył postępowanie. (postanowienie z dn. 29-08-2014r z uzasadnieniem, k. 39-41)

Pismem z dnia 26 listopada 2015 roku spółka (...) S.A. we W., działająca na zlecenie easyDEBT Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W., zwróciła się do G. M. (1) o szybką spłatę zadłużenia do dnia 10 grudnia 2015 roku proponując w zamian umorzenie części pozostałego do spłaty długu. (pismo z dnia 26-11-2015r k. 42-43)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedstawionych powyżej dokumentów, które nie budziły wątpliwości Sądu, a ich wiarygodność nie była kwestionowana w toku postępowania przez żadną ze stron. Stwierdzone dokumentami okoliczności Sąd mógł zatem uznać za ustalone już na podstawie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c., jako fakty przyznane lub bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest niezasadne i podlega oddaleniu.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż powództwo opiera się na art. 189 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Przepis ten określa więc materialnoprawne przesłanki zasadności powództwa o ustalenie. Jednakże powództwo podlega oddaleniu nie tylko wtedy, gdy twierdzenia powoda o istnieniu lub nieistnieniu stosunku prawnego okazują się bezpodstawne, ale także wówczas gdy powód nie ma interesu prawnego do jego wytoczenia.

W niniejszej sprawie nie było sporu co do legitymacji biernej w niniejszym procesie oraz co do stanu faktycznego czyli tego, że powód nie zawierał z pozwanym umów w dniu 08 sierpnia 2011 roku, gdyż dokonała tego nieznaną osobą wykorzystując dane powoda bez jego wiedzy i zgody. Nie było również kwestionowane to, że doszło do dwukrotnej cesji rzekomej wierzytelności wobec powoda, które skutkowały zainicjowaniem przez kolejnych rzekomych wierzycieli dwóch postępowań sądowych przed „sądem elektronicznym”, czyli Sądem Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie, w toku których wydane zostały dwa nakazy zapłaty. Wprawdzie utraciły one moc w obliczu złożonych przez G. M. (1) sprzeciwów od nakazu zapłaty, a postępowania te zostały umorzone wobec niewypełnienia braków formalnych pozwu, to nadal utrzymywał się u powoda stan niepewności jego sytuacji wywołany choćby wezwaniem go do zapłaty z dnia 26 listopada 2015 roku przez spółkę (...) S.A. we W. (k. 42-43).

Spór natomiast dotyczył tego, czy powód – mając jasne i konkretne przyznanie przez pozwanego, że nie jest jego dłużnikiem oraz uznanie faktu, że powód nie podpisywał przedmiotowych umów z dnia 08 sierpnia 2011 roku – ma interes prawny w tym, żeby żądać sądowego stwierdzenia nieistnienia wymienionych stosunków prawnych.

Doktryna i judykatura bardzo często dokonując wykładni znaczenia interesu prawnego wyjaśnia, że „zachodzi wówczas, gdy sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości.” Na powyższą dość lakoniczną wykładnię powołuje się powód wskazując, że uzyskanie wyroku ustalającego nieistnienie ww. stosunków prawnych usunie stan niepewności i tym samym uzyska ochronę przed dalszymi ewentualnymi roszczeniami ze strony pozwanego albo podmiotu, który nabył rzekomą wierzytelność wobec powoda. Twierdzi powód nawet, że oczekiwany wyrok zapobiegnie w przyszłości wytaczaniu przeciwko niemu pozwów o zapłatę.

Nic bardziej mylnego. Wydanie oczekiwanego przez powoda wyroku ustalającego nieistnienie stosunków prawnych zawartych w dniu 08 sierpnia 2011 roku pomiędzy nim a pozwanym, w żaden sposób nie spowoduje tego, żeby potencjalny nabywca rzekomej wierzytelności wynikającej z umów z dnia 08 sierpnia 2011 roku wytoczył wobec powoda powództwo o zapłatę. Sam wyrok nie ma skutku w postaci niedopuszczenia czy nawet zablokowania możliwości wytoczenia przeciwko powodowi żądania zapłaty kwoty wywodzonej z nieistniejących stosunków prawnych. Oczywiście kwestia zasadności takich żądań zapłaty kierowanych wobec powoda byłaby łatwiejsza do podważenia, gdyby powód legitymował się wyrokiem oczekiwanym w niniejszym postępowaniu. Jednakże funkcją roszczenia z art. 189 k.p.c. jest rozwiązywanie sporów co do istnienia prawa lub stosunku prawnego, a nie generowanie

dokumentu urzędowego na potrzeby przyszłych potencjalnych procesów sądowych. Należy zaznaczyć, że ochrona sfery prawnej powoda może być zapewniona w tym samym zakresie poprzez powołanie argumentów na nieistnienie przedmiotowych stosunków prawnych przytoczonych w niniejszym postępowaniu.

Brak interesu prawnego przedmiotowego żądania uwydatnia jasne i konkretne stanowisko pozwanego, w którym oświadczył, że przestał uznawać powoda jako swojego dłużnika i potwierdził fakt, że powód nie podpisywał umów z dnia 08 sierpnia 2011 roku, zatem potwierdził fakt, że tego dnia nie został zawarty pomiędzy stronami żaden stosunek prawny. W tej sytuacji nie ma niepewności co do stosunku prawnego. Fakt jego nieistnienia nie jest podważany przez żadną ze stron.

Powód niesłusznie podważa stałość stanowiska pozwanego wskazując, że pozwany pomimo otrzymania postanowienia o umorzeniu dochodzenia, z którego wynikało, że powód nie zawarł z pozwanym umów z dnia 08 sierpnia 2011 roku, dwukrotnie dokonał cesji rzekomej wierzytelności celem ich windykacji. Należy zaznaczyć, że pozwany nie wytaczał przeciwko powodowi żadnych postępowań.

Prawdą jest, że pozwany, nie czekając do wyjaśnienia kwestii prawdziwości podpisów pod przedmiotowymi umowami, w dniu 25 kwietnia 2012 roku zbył rzekome wierzytelności na rzecz (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W.. Jednakże założenia windykacyjne pozwanego dotyczą wszystkich nieuregulowanych wierzytelności, w których skład wchodziła również rzekoma wierzytelność wobec powoda. Przy tak masowej skali wierzytelności jakimi dysponuje operator sieci telekomunikacyjnych, nie można zakładać celowego działania firmy mającego na celu utrudnienie powodowi dochodzenie swoich praw. Do dnia cesji wierzytelności nie było żadnego dowodu wykazującego fakt podrobienia podpisów powoda pod przedmiotowymi umowami. Ta okoliczność została wykazana w toku dochodzenia w dniu 07 stycznia 2013 roku, kiedy została sporządzona opinia biegłego sądowego stwierdzająca, że podpisy pod przedmiotowymi umowami nie zostały złożone przez G. M. (1). Jednakże o tym pozwany nie dowiedział się wprost, gdyż Prokurator Rejonowy umorzył dochodzenie wskazując na niewykrycie sprawy [RSD 1167/12, 2Ds 1409/12], a uzasadnienie postanowienia ograniczało się jedynie do powołania podstawy prawnej.

Wątpliwości może wzbudzać kolejna cesja wierzytelności, którą dokonano już po zakończeniu dochodzenia. Nie było wystarczających danych, żeby ustalić jak doszło do tego, że uprawnionym do rzekomych wierzytelności wobec powoda został easyDEBT Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty. Wprawdzie pozwany przyznał, że dokonał drugiej cesji, lecz dysponentem tych praw był przecież (...) 1 (...). Należy jednak podkreślić, że przyczyną zaistnienia problemów powoda jest brak należytej informacji o aktualnych ustaleniach sprawy nabywców rzekomych wierzytelności wobec powoda.

Powód podnosi, że nie przysługują mu inne środki prawne, które służyłyby ochronie jego interesu. Tymczasem skutecznie złożył sprzeciwy od nakazów zapłaty w dwóch wytoczonych wobec niego postępowaniach w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Zatem nie tylko istnieją inne środki ochrony praw powoda, ale nawet skutecznie z nich korzysta. Niestety złożyło się jednak, że nabywcy tych rzekomych wierzytelności nieskutecznie uzupełniali braki formalne pozwu, co przyczyniło się do zakończenia postępowań rozstrzygnięciem natury formalnej a nie merytorycznej, czyli umorzeniem postępowania. W toku procesu to rzekomy wierzyciel musiałby wykazać fakt istnienia stosunku prawnego pomiędzy pierwotnym wierzycielem a G. M. (2). Fakt zakończenia wytaczanych powodowi postępowań orzeczeniem formalnym nie może uzasadniać interesu prawnego powoda.

W ocenie Sądu wezwanie powoda do zapłaty z dnia 26 listopada 2015 roku autorstwa (...) S.A. we W. również nie uzasadnia przedmiotowego żądania. Powód nie przedstawił treści sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym i argumentów jakich używał, żeby podważyć kierowane wobec niego żądanie. Nie wykazał również, żeby podejmował wobec tego podmiotu jakiegokolwiek działania pozaproceduralne mające na celu uświadomienie rzekomego wierzyciela, że wierzytelność, z której wywodzi swoje roszczenia nie istnieje, a co do tej kwestii nie ma sporu pomiędzy stronami tego rzekomego stosunku prawnego. Należy przypuszczać, że racjonalny przedsiębiorca nie narażałby się na koszty w sytuacji, gdyby wiedział o treści postanowienia o umorzeniu

dochodzenia RSD 1167/12, 2Ds 1409/12, lub przynajmniej informacje te starałby się zweryfikować. W przeciwnym razie narażałby się na zarzut stalkingu lub wymuszania nienależnych płatności.

Z powyższych przyczyn oddalono powództwo w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w punkcie II zgodnie z normą wyrażoną w art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu, zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.217,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.200,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego [§ 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804)] oraz 17,00 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

- 1) sporządzić poświadczony sądownie odpis kart: 91-98, 108-108v. i załączyć do akt;
- 2) zwrócić Prokuratorze Rejonowej S. Północ akta sprawy PR 2Ds. 1409/12;
- 3) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.